

НАПРѢДЪКЪ излиза всякой Петъкъ.

Прѣдплата.

За година, вѣтрѣ въ Държавата 1 Турска Лира Златна. За 6 мѣсеца — полупит Турска Лира. За година вѣтрѣ отъ Държавата 6 бѣли меджиаста. За 6 мѣсеца 3 бѣли меджиаста.

Настоятели отговарятъ за заплатата и земаатъ на 15 едно, като събератъ отъ 5 спомоществания на горѣ, и на 10 едно, като събератъ отъ 10 на горѣ.

НАПРѢДЪКЪ

ВѢСТНИКЪ ЗА НАРОДНЫ, ПОЛИТИЧЕСКЫ И КНИЖЕВНЫ НОВИНЫ

Спомоществованіята почнуватъ отъ началото на всякой мѣсець.

ЦАРИГРАДЪ, 30 Декемвр. 1876.

Новата фаза.

Казуване са и всякой върване, че шестото заседание на Конференцията въ Цариградъ, което имаше да стане минималъ подвизникъ, ще бѣде послѣдното и ще ни извади най послѣ отъ положението на неизвѣстността, въ което отдавна вече са пѣтървали, като прѣсече тѣй или иначе въпросъ и даде край на нерешителността, отъ която са виждатъ обзети пълномощниците на европейскы Силы.

Види са обаче че дѣлото на Конференцията било е сждено да прѣмине още прѣзъ много сериозни перипетии, и че и други още и продължителны тѣпки очакватъ источникъ и европейскы публичы. Защото, — при всичко че и отъ Вилъ, и отъ Берлинъ, и отъ Парижъ, и отъ други столицы пристигнахъ телеграфически извѣстия, споредъ които европейската публика е пълна отъ убѣждение за добриятъ и колкото е възможно по скоростъ нехотѣ на прѣговори въ Цариградъ, и при всичко че са смята, ако не вѣрно, а то поне вѣроятно опазването на миръ, — непаздѣно отъ вчераша са раздиохъ слухове че, видѣто да е свършила Конференцията дѣлата си, породили са разногласия между нейнитъ европейскы членове, и че, вслѣствие на това, пълномощниците на Силытѣ понаскани отъ своите правителства наставления, а седмото заседание на Конференцията са отложило за догдѣто са приематъ тѣзи понасканы наставления.

Ето защо, и поради изказанитъ и другъ нѣтъ причини, тукашната публика не може, за злѣ честъ, да са насърдени отъ неопредѣлителнитъ телеграфически извѣстия отъ Европа и загатвания за опазването на миръ; а още повече, като са лишава отъ повѣрны пѣкни доказателства за расположенията на Силытѣ и за ходътъ на дѣлата на Конференцията.

Различно са каза въ местнитъ печатъ, както ще видятъ по долу читателитъ, за критическото отъ поведѣлникъ заседание, но и до тоя часъ нищо положително са не знае за него. А ако горнитъ свѣдѣния за раздвоеніе на европейскы пълномощници са потвърдитъ, що каже че дѣлата на Конференцията възвѣтъ безъ съмнѣніе въ новъ единъ и по опаснѣ фазѣ. И дѣйствително, догдѣто сѣществуваше споразумѣніето и съгласието между европейскы прѣдставители, мирътъ не бѣше изложенъ тождѣно на опасности, защото всякога имаше надѣжда че прѣдъ общитъ и окончателны рѣшенія на шеститѣхъ поржителны Силы, желаемото слѣдствие щѣше най послѣ да са постигнѣ безъ повече упорство отъ интересующитъ са страны и безъ излишны и безполезны съпротивления. По разногласието на Силытѣ ще изминѣ сѣдмѣно видѣти на работы. Пълномощниците на В. Портъ ще постоянно стуватъ повече отъ колкото напрѣдъ да са отказватъ отъ да приематъ нѣрѣшителны контъ ямъ са прѣдлагатъ, и въ такъвъ случай тѣхното постоянство не ще бѣде отъ неоправдаемитъ, като не имѣтъ и пълномощницитъ на единъ или другъ отъ другитъ Силы, които да поддържатъ или поне да насърчаватъ тѣхното никакъ благословно упорство. Нѣма съмнѣніе, че причина на туй разногласіе сѣ были контра-прѣдложенията, които В. Портъ прѣдстави на Конференцията за реформитъ, които разбира ти да замѣсти европейскы программы. А въ туй непаздѣ-

но, тѣй да кажемъ, разногласіе, всякой очакваше да види русскытѣ и английскытѣ пълномощници на чело на дѣлтѣ въ разногласіе партіи отъ европейскы членове на Конференцията. И обаче свѣдѣніята за това и до тоя часъ поне потвърждаватъ съвѣстѣно противното. Така напр. казуватъ, че двонца или тронца отъ европейскы пълномощници — и за такъвъ прѣдставляватъ френскытѣ, италианскытѣ и австро-унгарскытѣ — поддържатъ мнѣніето че Конференцията е дѣжна да разлѣда контра-прѣдложенията на В. Портъ и да ги разиска, щото да изплати начинъ, по който да ги спогоди съ прѣлетитъ отъ европейскы пълномощници рѣшенія въ прѣдготовителнитъ тѣхны заседания. А на противно мнѣніе были другы членове на Конференцията, т. е. русскытѣ, английскытѣ и германскытѣ, които не приѣмали никакво разпекване върху турскы контра-прѣдложения и постоянно стували да са не поклитне изобидо рѣшената отъ начало европейска программа.

Туй явление, и особенно гдѣто генералъ Игнатіевъ и Маркизъ Салисберри были напълно и во всячко съгласно, вдѣхва, и праведно, безпокойствѣ на всякого който очакваше да види особитѣ прѣдставители на Царинъ Викториъ, че дава съвѣстѣно друго направление на своитъ въ Конференцията постѣпки. При всичко това, казуватъ отъ други страны, че въ историкъ на английскы политики са намѣрватъ и други подобны политически стратегии, споредъ които управителитъ на работы въ Англія сѣ прѣдпочитали за най добръ методъ, — да въспрѣтъ нескрупулосно въ Истокъ влияніе на петербургскы кабинетъ, — общото съ негодѣйствието. Какъ и да е, а по сигурно оцѣненіе на работы може да направи человекъ, когато прѣеме и по положителны свѣдѣнія за слѣдствіята на конедѣлномѣното шесто, както и на вчерашното седмо заседание на Конференцията. Да почакамы.

Конференцията и Силытѣ.

Таймъ казува че, ако имаше обычай турската дипломатія да бѣрза, настоящата минута можеше да бѣде рѣшителна за Турция. Но Портата никой пѣтъ не бѣрза, и за туй имѣла никаква причина да са боятъ отъ нейнѣ страны че ще конечно да отговори на контра-прѣдложенията на Конференцията. Истина е че Турция са много старахъ да убѣдѣтъ Европа че щѣли съвършено да са откажѣтъ отъ да приематъ какъвто и да было чуждѣмъ политикъ или комисіи. По фактичѣ отъ тѣхъ възможно е да бѣждѣ готови да прѣдирѣмѣтъ войнѣтъ нежелѣ да прѣдирѣмѣтъ едно такъвъ униженіе; но мжно е да повѣрвали че Мидхатъ паша ще бѣде толкозъ самохвалѣтъ. Като познава доволно Европа, трѣба да познава че борбата ще бѣде не война за България, но за самото сѣществование на Портѣтъ. Исто тѣй е доста вѣроятно, че той е съвѣтувалъ Султана да остави Конференцията да продължава дѣлата си и да запази конечнитъ си отговоръ, догдѣто види по ясно вѣроятноститъ на бѣдущето. Туй поведѣніе са вижда съгласно съ прѣдѣнія на турскытѣ дипломатикъ. Не бѣдствува нѣщо Турция, като оставатъ Конференцията да си слѣдува, защото всякъ минута можѣтъ тѣ да турятъ край на дѣлата ѣ. Всяко прѣдложение може да бѣде прѣдметъ на дълго съразискуваніе и Саветъ паша ще покаже едно

бѣдно доказателство на отоманскытѣ дипломатикъ, ако не е съдруженъ съ редъ наследственны проекти. Може человекъ да стои при него за да поиска щото Силытѣ да дадѣтъ вѣрно за приложеніе на реформитъ, на които толкозъ ясно вижда пуждатъ; ще са по-старѣе тоже да отбѣли Лорда Салисберри отъ генерала Игнатіева, и тѣй да отбѣне пуждатъ за да даде категорически отговоръ на въпроситъ: да ли прѣема Портата или не прѣема да са наложи на България и на Босниѣ чуждѣ възлѣ и въ ней прѣдѣлитъ. Ако не прѣеме, Конференцията ще са растура и Турция ще са остави на суднитѣ си. Ако прѣеме, частноститъ на спогодѣніето можѣтъ да са изминѣтъ съгласно съ нейното достояніе. Но съгласието между Англія и Россія показва, че и изминѣніе ако да настѣяхъ въ частноститъ, по сѣщественитъ основы обаче на съгласието ще си оставѣтъ непожѣтитъ.

Дейли Телеграфъ еще вѣрва че проектъ за единъ международнѣ надзорителнѣ комисіи съ чуждѣ силъ за да ѣмъ назн, сериозно докача кюрюрхитѣ на Султана и слѣдователно проектъ ще са види на Н. Величество не за прѣеманѣ и въ силѣ да прѣдизвика смущенія и оплакванія въ областитъ, които не сѣ са възбунгували. Турското правителство, понеже не сѣмѣ, не ще устѣми на едни исканія, които не зематъ подъ никакъвъ бѣждѣмъ великото събитіе на новѣтъ конституція и ѣ са видѣтъ че тѣхната цѣль не е нищо друго, освѣтъ катастрофа за независимостѣ ѣ. По слѣднитъ надѣжды за миролюбиво спогодѣніе състоитъ очевидно во възникнитъ устѣпкы между Россія и Турция.

Скородоцѣтъ мисли че еше има причини за надѣжды че можѣтъ да са намѣратъ условия за спогодѣніе, и вѣрно е че Турция като постоянно стуватъ въ нѣкои въпросы, не показватъ такъвъ постоянство и упорство, какъвто погрѣшно нѣтъ са приписѣхъ.

Дейли Невсъ казува, че рѣшеніето, което прѣдставителъ на Портѣтъ ще съобщитъ днесъ, може бы да е най важно отъ всички, които до сега е былъ призованъ да земе. Но ето въ чѣловѣчскѣтъ слабостъ да прѣдвиди чѣловѣкъ слѣдствіята отъ началото на войнѣтъ на турскѣ землі, но едно нѣщо е доволно вѣрно: турската монархія, като европейска Държава, не бы могла да прѣживѣе съблѣкуванѣто. Мидхатъ паша може да каже днесъ, че Портата, като смята прогласяванѣто на новѣтъ Конституція като да съставлява изрядно поржителство за доброто управление въ Босниѣ, Херцеговинѣ и България, отъказа да прѣеме прѣдложеното отъ Силытѣ надзорителство. Такъвъзъ едно рѣшеніе не може да са смята за друго, освѣтъ просто отказванѣ на всѣко дѣйствително удовлетвореніе за минѣтъ насилствѣ, и всѣко осигуряваніе за напрѣдъ, е явна несповѣдъ на раскаяніе и очевидно прѣдизвиканѣ. Домогваніето наистѣмъ никакъ не може да са прѣеме и съвѣтницитъ на Султана трѣба да са освѣтѣтъ за това.

Знамы казува, че ако и да не са очаква днесъ въобще какъ рѣшеніето ще бѣде противоположно, при всичко това има еше надѣжда че то или не ще бѣде такъвъзъ дѣто да са позема на задъ, или може да са ограничѣ въ прѣеманѣто на нѣкои прѣдложения и въ отвѣрляванѣто на други. Но вѣроятно и безъ съмнѣніе, че прогласѣването на Конституція бѣше отговоръ отъ страна на Портѣтъ на Силытѣ, и че тѣ не ще са отбѣли отъ толѣп отговоръ.

Императоръ Николай и Источный Въпросъ.

«Въ любопитнитъ записки на Барона Стокмаръ, който дълго врѣме е былъ докторъ, прѣятель и съвѣтникъ на царицѣ Викториѣ и на нейнѣтъ съпругъ, на пространно са говори и за посѣщеніето, което Императоръ Николай направилъ въ 1844 г. на английскы дворъ. Цѣльта на туй посѣщеніе бѣше, както е извѣстно, да охладѣтъ сѣното прѣятелство между Англія и Франція, да отбѣли единѣтъ отъ другѣтъ и да привлече Англія къмъ страдания на Россія, защото прѣдѣла малко еше английската царица бѣше посѣтила Луи Филиппа. Гизо говорѣше вкратцѣ и изразително за туй посѣщеніе така: Императоръ Николай посѣщава Англія на пукъ на Франція. Главното тогазъ русската политика намисли да спечели Англія за источный въпросъ. Въобще, понеже Императоръ Николай виждаше че безъ Англія нищо не може да прѣдпрѣме въ Истокъ, а отчасти понеже нищо друго не желѣше толкозъ горѣщо, колкото да исклучи Франція отъ всяко участіе въ источнитъ работы, пожела отъ него врѣме да са споразумѣе съ Англія за обстоятелството на единъ случайнѣ катастрофа на Турция. Императоръ Николай въ сѣстанкитъ си съ Лорда Абердонъ и г. Роберта Пилъ, на 1844 г. направи началото на съразискуваніята на руското правителство съ политическытъ мѣжѣ на Англія, първото продълженіе на които даде самъ той послѣ, съ г. Хамилтонъ Сеймура, а второ было сждено да даде неговый наследникъ Александръ съ Лорда Лотусъ.

Царѣтъ вынѣтъ е былъ на мнѣніе че Турция не може да сѣществувѣ вѣче; така е говорилъ той на Абердонъ: «Турція бере души, нѣй можѣтъ да изнамерѣмъ срѣдствѣта за да оназимъ животѣтъ ѣ, но не ще сполучимъ; какъ и да е, тѣ ще умре, защото е невѣзможно да не умре.» А на г. Роберта Пилъ, често казуваше еше: «Турція са разрушава, дѣнешѣ ѣ сѣ прѣброи.» Нѣй виждамы че днитъ, които Царѣтъ мислѣше че може да прѣбронъ, станѣхъ 32 години, че Турция и днесъ еше по-казва твърдѣ мало желаніе да слѣзе въ гробѣтъ си, че тѣ която на 1844 бѣше на умирање, слѣдъ десѣтъ години даде пѣвѣнцѣ на самозванитѣ погребѣтелъ, като зѣсвѣдѣствува еше здравы и непожѣтиты силы. Види са обаче че не всику въ Россія сѣ мислили както Императоръ Николай за животѣтъ на Турция, защото самъ той приложи да каже, въ извѣщаніето на мислитъ си за налѣжащѣтъ катастрофа на Турция, слѣдующето: «Неселродъ казува не; той не е на мнѣніе че Турция ще залѣзе вѣче; по азъ съмъ убѣденъ за това.» Колкото и да е непристойно въ единъ монархическѣ дѣржавѣ, министритъ обаче е ималъ право, а Царѣтъ е нѣмалъ право, а слугата е добръ прѣдвидѣлъ, а господарѣтъ погрѣшилъ. Не са сумѣли да са и князъ Горчаковъ днесъ мисли тѣй, както мислѣше едно врѣме и Неселродъ, като са прѣдложи о баче че той има еше здравитѣ си разсѣдѣкъ и чрезъ него съзира прѣзъ облацитъ, които сѣмъ натрунали распрѣспѣтитъ отъ славенскытъ комитѣтъ страсти. Христѣанската симпатія и пуждата за улучшеніето на судбитѣтъ на христѣанскѣ населенія въ турскѣ дѣржавѣ сѣмъ днесъ широкѣмъ манѣмъ, който покрыва покуше-

Подписката на спомоществованіята ставѣ въ Цариградъ при Н. Найденова Редактора и прѣтежатели — Агонианъ-Ханъ № 14.

Статіи и дѣла са общеполезны и наредѣна работы са нѣтъ съ благодареніе, но въ всѣхъ статіи прѣдѣла сѣмъ сѣмъ съ прѣдѣлитъ работѣ.

За частны извѣстията плаща по 2 гроша на редъ.

Испращанѣтъ са общеполезны статіи и дѣла са нѣтъ съ прѣдѣлитъ работѣ.

ніето за убиванѣто на животѣтъ на Турция; забѣлѣвамы само че въ оныя разговори на русскытъ монархъ съ Абердона и сѣ Пилъ по са поменува ниго една дума за христѣанскѣ населенія и за улучшеніето на судбитѣтъ нѣтъ. Русскытъ Императоръ не поменува за тѣхъ, ниго че трѣба ниго да стане и за тѣхъ; говори само за смъртитъ на Турция, който по нѣмѣтъ ще доидѣ; мисли обаче че не е възможно отъ днесъ да са отбѣли то трѣба да стане Турция слѣдъ смъртитъ на турската дѣржавѣ, защото тѣмѣтъ едно отбѣлѣване бѣ «корона» на турската ѣ. «Исто тѣй ще са пострадѣтъ, казува Пилъ послѣ, «за да са онази на-стоящѣтъ редъ на работѣтъ; мисли обаче че е необходимо, за растураніето ѣ, да са споразумѣемъ искрено и вѣрно.» При заврѣщаніето си въ Россія той испраца, какъ крайтѣ на Іуни, единъ меморандумъ въ Англія, въ който на кратко са обеща разумѣтъ на разговорѣтъ му; и въ него не са поменува ниго за христѣанското населеніе на Балканскы Полуостровѣ, а като прѣвъ чѣстѣ стои пакъ че Англія и Россія имѣтъ общъ интересъ въ опазваніето на истинитѣтъ редъ на работѣтъ въ Турция.

Русската политика отъ тогава и до днесъ е напѣстѣвала всѣкѣго това. За забѣлѣваніе е, че днесъ не казуватъ, както на 1844, «Турция не може да сѣществувѣ, — смъртитъ ѣ е неизбежна;» по че «не трѣба да живѣе, че тѣмѣтъ никакѣ право за сѣществованіе.» Русската политика явио си е поставила за цѣль разрушеніето на турскѣ дѣржавѣ. За прѣдлогъ да са правятъ замысли противъ живота на Турция сѣ христѣанскытъ нейнѣ населенія, судбитѣтъ на които извѣдѣтъ искатъ до толкозъ да увеличатъ щото чрезъ туй улучшеніе всѣкѣтъ турска дѣржавѣ да са прѣвѣрне на развалины, по подражаніе на оны архитектонъ, който, сѣ цѣль да даде на живущитъ въ единъ кѣмѣтъ повече свѣтлинѣ и въздухъ, выѣсто постепенно да прѣстира стѣнтѣ, да разширочава прозорцитѣ, вѣрѣтъ извѣдѣтъ всѣкѣтъ стѣны и покрывѣтъ; тогазъ безъ сумѣніе и гредѣтъ що падѣтъ и всѣкѣтъ зданіе бѣдствува да са събори. Царъ Николай казуваше при тоа на Абердона че, не ще турскѣ землі ниго колкото едно нестало, по ниго ще позволи нѣкъ другъ нѣкой да присвои колкото едно нестало землі. Сѣществующий редъ на работѣтъ стоѣне прѣвъ сѣмѣтъ — искрено ли или не, да оставимъ това; — а каза са такъвъзъ нѣщо и днесъ отъ царя Александра на Лорда Лотусъ, който обаче съ вниманіе слѣдуваше змѣвиднитъ прогнѣнія на русскѣтъ политикъ и оособенно забѣлѣва че и дѣта за окупація, подъ другѣмъ нѣмѣтъ виловѣ — кога едностранно кога сложна, кога паралелна, кога е войскѣ подъ заплата и кога е чуждѣмъ жандармеріѣ — по постоянно еше кога са прѣдставлява. Слѣдователно не може да са сумѣва чѣловѣкъ че у Россія имѣла вѣче ниго най малко желаніе за опазваніето на сѣществующий редъ на работѣтъ; че Россія по добръ днесъ отъ колкото утрѣ бы распѣсѣла Турция, ако само можѣше; че даже никакъ не е злѣ расположена къмъ завоеванія, доста е само тѣ да не ѣ станѣтъ много скѣпи. За неманіето на Балканскытъ страны, какъто са крои то отъ Россія, е просто едно введеніе къмъ трайното имѣ присвоеніе и откъсваніе отъ Турция. Ако сполучи да ги направи подвластны или съвѣтъ независимы дѣр-

жави, Россия е извършила вече косвено едно завоевание, което ще са послъдува отъ прямото, което обаче може би и да не е нужно да стане. Сърбия днес, ако и съвършено почти независима държава, не е обаче друго, освен една руска област, която Россия разполага както иска; и спрямо Румелия Россия държи на истинна още формалност, въ същност обаче са обнеси къмъ ней по угодна си, която въ тоя случай са обяснява съ *«стратегическия нулсдъ»*.

«Болниятъ», когото преди 32 години брояхъ помежду мъртвѣтъ, живѣе твърдъ много за наследниците си, и никаква наклонност не показва за да има *испразни кметъ*. Пророкуванията за него излъзохъ лъжени; той прѣкарва болеститъ и прѣминува кризистъ. Но неърпѣнето на наследниците расте. Онуи което не докарва естеството, това нека са извърши чрезъ искусството, искусството нека побърза да дойде на помощ на естеството. Ето исторіята на пораздаването на оныя искания отъ Россия въ Балканитъ отъ послѣдното до управлението на Придунавскитъ области. Всички тѣ работи не бяхъ още на върхъ въ 1844 г. и Россия си не правеше главоболіе тогава нѣщо за Християнитъ въ България, нито за нейнитъ автономіи.

Императоръ Николай бѣше убѣденъ че Турция не може вече много време да живѣе и мислене че нѣма нуждъ отъ лѣкове за прѣкрѣтаване на животъ и — лѣкове, съ които днесъ исканіе искатъ да ѣмъ напоитъ, и за които са старатъ да убѣдятъ и нежъ и лековѣрнитъ свѣтъ, че сѣ действително исцѣлителни лѣкове, а не отровы, както ги смятатъ лонитъ челоуѣтъ, които не вѣруватъ въ лѣкарското разположеніе на Россия и не са довърватъ на нейнитъ лѣкарски знания. Първитъ лѣкъ, който има намѣрѣние да даде Царьтъ, като докторъ, именува са *окупация*. Не е безъ интересъ начинътъ, съ който Императоръ Николай мислеше за единъ случай окупация на турскитъ землі. За нежъ като сараговараше съ Лордъ Абертонъ, казува: «Турция че уи-ре»; и продължаваше да казува: «Туй че бѣде една критическа минута; прѣдвѣждамъ че ще са принудѣмъ да зановѣдамъ шото войската ми да трѣгне; Австрия че са принудѣмъ тогава да турѣ въ движеніе своѣтъ. Англія въ такъвъ случай не ще ли са яви на бойното поле съ флотѣтъ си? Тогазъ ще стои по оныя страни русска войска, австрийска войска и английска флота. Толкозъ бурета сѣ барутъ близу до огньтъ! Кой ще въспре искрътъ отъ да не въврълятъ всичко на въздухъ?»

Изказанитъ отъ Царьтъ на 1844 г. страхове не трѣбва ли да привлечатъ наше внимание днесъ? Не може ли и днесъ да са случаи тѣхъ шото исцѣлителный лѣкъ, съществено вече опасенъ за болниятъ, да бѣде опасенъ и за докторитъ които го прѣдписватъ и го даватъ? Ето защо Царь Николай отъ тогазъ и послѣ мислеше че прѣдѣмъ всичко бѣ нужно едно споразумѣние между Россия, Англія и Австрия. Достоаважнителна е еднѣкъвостта на тогаванитъ и на сегашнитъ работи. Франца на 1844 г. са искочаваше, а и днесъ тя не мисли да излѣзе на първъ линіѣ въ источния въпросъ. Россия тогава нѣмаше много работи да каже; Германия днесъ тоже не ще да каже много, тѣй шото роль днесъ на дѣло ще са играе и пакъ между тритъ Силы, съ които желаше Императоръ Николай да ѣмъ изиграе въ 1844 г. *«Прѣдметелското споразумѣние»* отъ тогазъ щѣне да прѣдстави расчлененіе на Турция; но тогава, както е известно, не са испили желаніето, понеже Англія не са косилъ до вѣднѣтъ, не са отдѣли отъ Францъ. Горѣпоменуванитъ русскій меморандумъ, както разказва Стокмаръ, съобщилъ са на частъ отъ английскитъ министри на Гизо, който имаше право да каже какъ: е убѣденъ че английското министерство не ще слѣдува другъ политикъ отъ онзи което вече е извѣстна на Францъ. Меморандумътъ останѣ до 1854 г. тѣснѣ за голѣмъ частъ на публикѣтъ и са обнародува заедно съ съобщеніата на г. Сей-

муръ за болниятъ. Тогава, на 1854, Россия изгори прѣстѣтъ си въ сѣщитъ огнь; отъ тогазъ промѣни политикѣтъ си. Болниятъ не иска да умре; нека слѣдователно не чакамы вече естественъ исходъ. Нека го пострѣцамы и приготвямы за гробѣтъ, нека ускоримъ ходѣтъ на болеститъ; съ тоя начинъ имѣтъ надѣждъ да го вдигнатъ отъ средѣтъ.

Отъ двѣтъ оправданія които обявяватъ руссофилитъ политики, и отъ които първото е: «Турската Държава е гнила и трѣбва да ѣмъ даде край» а второто: «че Россия е длъжна да не разположи сама Истокъ», види ли са че първото главно е погрѣшено. Отоманската Държава има потребѣ може бѣ отъ реформи; зданіето ѣ обаче никакъ не е толкозъ гнило, шото да не можѣтъ да са основатъ на здравъ земѣкъ за поддържаніето му новы греди и новы стѣлове.

Нека поиска веднѣжъ Европа да подире турското зданіе до такъвъ степенъ, до когѣтъ са старе дѣйстви-телно да го подкопава, и ще видятъ че е твърдъ възможно одържаніето му. Да прѣдположимъ обаче че турската Държава са разсипа сега — нѣщо което впрочемъ не бѣ было лесна работа — тогазъ съвѣтъ на Россия ще бѣде постоянното и съвършено княжество на Иллирійскитъ трѣгълникъ. Така съставенитъ три или четири славенскы Државы, мисли Россия че скоро ще са привлѣкѣтъ къмъ привлѣкателнитъ нейнѣ сѣрѣ и като четири нѣсечини на Юпитера бѣхъ играли съ сплитическѣ ревности около владѣющитъ планетѣ. Че Австрия мѣчно бѣ исцѣлявала възложеного ней дѣло, т. е. да държи вѣжето на въздухостественитъ въ Балканитъ упражненія на Россия, туй нѣ въ послѣднѣ време са пострѣхны да докажеи. Другояче бѣ была работата, ако християнскитъ населенія на Балканскитъ страни стояхъ на една по высокъ степенъ въ просвѣщеніето, тѣй шото да даватъ поржчителства че, ако са оставятъ свободны ще прохоятъ и не ще имѣтъ нуждъ отъ чуждо воденѣ. Европа нѣма право да прѣвръжѣ турскитъ населенія, — желанія, които е поддържала у другитъ народы — и не бѣ са съпротавила на съставянето на единъ южно-славенскѣ Државѣ въ Балкана, ако тази Държава бѣ са съставила дѣйстви-телно прѣвъ естественъ пѣтъ на съредоточваніата исцѣденията на народнитъ стихии въ иллирійскитъ трѣгълникъ — а самитъ оныя, които са бѣжѣтъ отъ южно-славенскитъ Државѣ нѣмъ послѣ по нуждѣ са бѣхъ спрѣтелили съ нежъ. Онуи обаче, което е дѣна голѣма частъ отъ Европѣ никакъ не желѣе о, распростирането на русското вліяніе до Адриатическото море. И понеже туй бѣ станѣло ако на тоя частъ са распоксане Турция и са разчленене европейската ѣ страна на малкы Државици, които въ сѣщностъ не бѣ были друго нѣщо освѣнъ русскы области украсены съ името Државы, всякой въ Европѣ който не са кланя на русскыя орѣлъ не може осѣнѣ да желѣе одържаніето, поддържаніето и реформираніето на Турция. Истина е че судбината на християнскитъ въ Турция населенія трѣбва изъ дѣно да са уллучи, полскитъ имѣ работи да са наредѣтъ, гражданската имѣ свобода да са осигури, религитъ имѣ да са покровителствува, управленіето на областитъ да са прѣустрои и да са земѣтъ обширны мѣрѣкъ за осигуряване на личностѣтъ и имотѣтъ; възможно е тоже, споредъ новѣтъ административна организациѣтъ, да са употребѣтъ и началата на самоуправленіето. Който обаче желѣе одържаніето на Турция, тѣмъ тоука трѣбва да внимава шото да не прѣжине границитъ, които различаватъ административитъ отъ политическитъ автономіи. Чрезъ първото рѣшеніе България остава областъ на турскитъ Државѣ; чрезъ второто обаче почнува да са отцѣпва отъ господарѣ си, като са обяви наистинѣ отъ найъ напрѣвъ подвластна Државѣ полу независима, шото по послѣ да стане съвършено независима — поне отъ Турция. Туй рѣшеніе трѣбва да са въспре.»

(Дубовурскій Вѣстникъ).

Черното и Бѣло море.

Въ очакваніето за русско-турскѣ войнѣ, правѣе твърдъ голѣмо движеніе въ русскитъ пристанища като: въ Николаевъ, Херсонъ, Керчь и Севастополь. Россия са старе да направи морекѣтъ сп сѣмъ въ състояние да са борѣ почтено съ оныи на своѣтъ противникъ. Ето защо единъ отъ мѣстнитъ вѣстници намѣрѣна за добръ да припомни по слѣдущи начинъ на своѣтъ читателѣ трѣгълникъ и спогодбѣтъ, които отъ рѣмето на Крѣмскѣ войнѣ наредѣхъ положеніето на на Россия и на Турция въ Черно море отъ дѣмъ международнѣ, е рѣмъ, като дава съвѣршено точно описаніе на морскитъ сили, които Россия държи въ Черно море.

«Парижскитъ трактатъ отъ 10 Марта 1856 обѣщаше, относително до морскитъ кыриархїи на Турция, два вида условия доста значителны: отъ тѣхъ единъ са касавѣхъ до тѣснитъ на Геллиспонта и Веспора, които съста вляватъ частъ отъ Отоманскитъ Имперіи, а другы до Черно море, което принадлежи на Турция и Россия.»

За тѣснитъ като бѣде, слѣдъ серіозны разногласія които сѣ бѣхъ подигнали на 1840 г. въпросѣтъ, подиръ много мѣчпотѣи, са наредѣ съ единъ дипломатическѣ документъ на 13 Іуни 1841, извѣстенъ подъ име *«Спогодба за Протоцитъ»*. Тѣзи спогодѣтъ поддържи парижскитъ трактатъ, и съ нежъ Султанѣтъ обяви че има твърдо намѣрѣние да държи за напрѣвъ онуй начало, съ сѣмѣтъ на което са запрѣщаване влѣзваніето на чужды военны корабы въ тѣснитъ. Спогодѣмѣтъ Силы са задѣлжѣвахъ отъ другѣ страни да дѣятѣтъ такъвото рѣшеніе на Султанъ, който си запазваше при това, както и прѣдѣмъ, правото да позволява да минува въ маалкы военны корабы, които бѣ служили за употребленіе на посолствата на прѣдѣлскитъ Силы. Истото туй исканіе трѣбваше да са приспособи и на малкитъ военны корабы, които велѣа отъ спогождамѣтъ Силы имаше право да държи въ устѣто на Дунава за осигуряване на приложеніето на наредѣбѣтъ, касателно до свободното плаваніе на рѣкѣтъ, и на които числото не трѣбваше да надминува двѣта за всякъ Силѣ.

Туй за Протоцитъ. Да видимъ сега къмъ военитъ морскѣ силѣ. То са обѣма въ членовѣтъ 11, 13 и 14-ый на парижскитъ трактатъ, съдържаніето на които е слѣдущето:

Чл. 11. Черно море е неутрално; то са оставя свободно за търговскитъ корабы на всѣкитъ народы, но съвършено са запрѣщаване влѣзваніето въ него на военитъ корабы, както на прѣбрѣжитѣ Силы, тѣмъ и на всякъ другѣ Силѣ, освѣнъ исключеніята които са поменува въ членовѣтъ 14 и 19 на парижскитъ трактатъ.

(12-ый членъ освѣщавѣа началото за спогодбо плаваніе на търговскитъ корабы въ Черно море.)

Чл. 13. Като са неутрална въ Черно море, безполезно и безцѣлно става отвѣрѣніето на арсеналѣ по брѣговетъ му. Слѣдователно Н. В. Императорѣтъ на всѣкѣтъ Россия и Н. В. Султанѣтъ са задѣлжѣва да не държатъ никакъвъ военнѣ арсеналъ по тѣзи брѣгове.

Чл. 14. Понеже Т. Т. В. В. Императорѣтъ на всѣкѣтъ Россия и Султанѣтъ сѣмѣхъ единъ спогодѣтъ, които отпѣлѣ сѣмѣтъ и числото на малкитъ военны корабы, потребны за да служатъ по тѣхнитъ крайморія, и които тѣ са запазватъ правото да държатъ въ Черно море, тази спогодба са притури на настоящитъ трактатъ, че нѣмъ истѣтъ силѣ и съставлява частъ неотдѣлна отъ него. А не шото бѣде възможно нѣщо да са уничтожи нѣщо да са изгнѣи безъ съизволеніето на подпавѣшитъ парижскитъ трактатъ Силы.

Чрезъ тѣзи особитѣ спогодѣтъ, които е като прикурѣна на парижскитъ трактатъ, Россия и Турция са запазватъ правото да държатъ въ Черно море по шестъ парахода отъ 50 метра дължинѣ, и които да не побирѣтъ повече отъ 800 тона, а освѣнъ туй и по четири малкы парахода или платненѣ корабы, всякой отъ които да не зема повече отъ 200 тона.

Такъвъзъ бѣхъ отъ 30 Марта 1856 до 13 Марта 1871, т. е. отъ парижскитъ трактатъ до лондонскитъ правилата, които опрѣдѣлахъ взаимното положеніе на Россия и Турция, касателно до тѣхнитъ въ Черно море военны силѣ.

Сключенитъ въ Лондонъ трактатъ на 18 Марта 1871 между всѣкитъ подписавши парижскы трактатъ Силы изгнѣи съвършено послѣдїя, колкото за неутрализиранието на Черно море. Трактатѣтъ отъ 1871 съ първыя сѣ членъ упнчотжава членовѣтъ 11, 13 и 14 на парижскы трактатъ, както и особитѣтъ между В. Портѣтъ и Рос-

сийскѣ спогодѣтъ. Съ вторыя сѣ членѣ казува, че началото за запрѣщеніето на Дарданелитъ и Веспора, такъвъзъ какъвто са опрѣдѣли то отъ особитѣтъ спогодѣтъ отъ 30 Марта 1856, слѣдува да е въ силѣтъ си, но съ изгнѣеніе че Н. В. Султанѣтъ ще има за напрѣвъ правото да позволява да прѣминува прѣвъ рѣченитъ протоци въ мирно време военитъ корабы на прѣдѣлскитъ и съюзническы Силы, когато бѣ намѣрилъ това за нужно.

Една особита спогодба между Турция и Россия отъ 18 Марта 1872 поддържи лондонскы трактатъ, спогодба, чрезъ когѣтъ всяка отъ тѣзи Силы припозна на другѣтъ правото да държи въ Черно море какъвто флотѣтъ бѣ намѣрила за добръ. Но Россия не почака тѣзи спогодѣтъ за да поправи причиненитъ ней отъ Крѣмскѣ войнѣ повреди.

Понеже парижскитъ трактатъ ѣ запрѣти да държи флотѣтъ въ Черно море, тѣ съредоточи първо всѣкѣтъ своѣтъ енергичность въ Кронштадъ и въ Балтійското море за увеличаваніе на морскитъ си силѣ. Кѣдѣ крайтъ на 1866, когато имаше страхъ да не бѣ да избухне обща европейска война, русското правителство кѣмъ мислеше че флотѣтъ ѣ въ Черно море можеше да са изложи на разположеніето на Англіѣ и Францѣ, рѣши да вдигне морскѣтъ сп отъ Черно море силѣ, като задѣржи тамъ само петъ или шестъ военны корабы за да служатъ отъ пристанище до пристанище. При всѣчко това вѣстникъ *«Николаевскій Курьеръ»*, като говореше прѣвъ Февруаріа на 1867 за тѣзи мѣрѣкъ, пишеше: «Умалѣваніето на флотѣтъ въ Черно море е мѣрка приврѣмѣнна и крайковрѣмѣнна, както го показуватъ думѣтъ, които отпави къмъ своѣтъ подручны управителѣ на Николаевскій арсеналъ на другыя дѣнь шомъ са бѣ върхѣтъ отъ Петербургъ. Ето думѣтъ му: — «Днешното умалѣваніе на флотѣтъ въ Средиземно море е прирѣженно; слѣдъ двѣ години ще развѣсѣ пакъ новѣ енергич.»

И дѣйстви-телно, русското правителство не почака нѣщо двѣ години

умножава укрѣпленіята на Николаевъ, и правеше значителны укрѣпителны дѣла въ пристанището на Керчь, което брани вхвѣдѣтъ на Азовското море, шото да го направи вторитъ Севастополь. Колкото за туй послѣднѣе пристанище, толкозъ го поправи и укрѣпи, шото прѣдставлява единъ по странитъ отбранѣ отъ онзи на 1854 г. Всѣкѣтъ тѣ работи сѣ повечето по прѣжни отъ трактатѣтъ на 1871, а слѣдователно тѣ сѣ станѣли по нарушеніето на парижскы трактатъ. Уголѣмѣваніето на флотѣтъ не бѣ толкозъ значително колкото онуй на укрѣпленіята. Днесъ русска флота въ Черно море състои отъ два бронны корабы съ по два топа, отъ другъ единъ броний който са готви, отъ 25 военны параходы и единъ който са готви, и които всѣкы заедно имѣтъ 81 топа, най послѣ отъ четири не военны параходы, а всѣкы заедно събирѣтъ 31.336 тона и имѣтъ силѣтъ на 4,380 коня.

Въ Крѣмскѣ войнѣ, т. е. на 6 Іануаріа 1854 имаше само въ Севастополь три трѣтажны корабы, отъ които едѣнъ сѣ 130 и два сѣ 120 тона; три двоетажны, отъ които всякой имаше по 84 тона; освѣнъ това три фрегаты, двѣ корветы, три брика, два военны параходы и са обрѣжѣваха еще два кораба. Но отъ Іануаріа до Октомвріа числото на военитъ корабы на Россия порасте много, защото само седѣмъ линейни корабы са потопихъ прѣвъ пристанището на Севастополь. Всѣкѣта флота са разби въ обсаджѣтъ.

Австрийскитъ Печатъ за Истокъ.

Вопрѣкъ раздаванитъ въ Цариградъ слухове за едно налѣжаше дипломатическо скарпаніе между членовѣтъ на Конференціѣтъ и Выс. Портѣтъ, много отъ европейскитъ вѣстници и особено австрийскитъ, смятатъ работѣтъ на Конференціѣтъ като да не прѣдсказватъ нищо неерѣтно. Така *«Австрийската Корреспонденція»* казува, споредъ извѣстія отъ положителнѣ

источникъ, както увѣрѣва, че разгласіето между Портѣтъ и Силѣтъ ѣ взело още заплашителный характеръ който му отдаватъ. Вѣрното е новѣтъ на Конференціѣтъ сѣмъ понесли своѣтъ програмѣ на В. Портѣтъ чрезъ едно изобщо подаваніе на явленіе, и че са сумѣва да ѣмъ такава постапка има тежестѣтъ, шото да ѣмъ дипломатѣтъ, съ които дипломатѣтъ има обичай да свѣршѣа нежелѣ да нѣмѣа двѣта сѣ.

За туй, продължава *«Австрийската Корреспонденція»*, нѣмъ сѣмъ убѣдени въ всѣкѣтъ извѣстія за едно налѣжаше прѣксѣваніе на дипломатическѣ съшенія съ Портѣтъ, поне колкото касѣе до австро-унгарскитъ прѣдѣлскы вѣстникъ, сѣмъ съвѣтъ прѣдѣлѣваніе. Вѣроятно е отъ другѣ странѣ послѣкѣтъ на Силѣтъ да не пострѣжѣа неперѣодолимо съпротивленіе отъ тѣмѣтъ, по причинѣ че извѣстѣтъ камѣнь прѣтиканія, т. е. занемѣнѣ съ чуждѣ войска на едѣкъ частъ отъ турскитъ имперіѣ, споредъ пострѣдѣніа, са е вдигналъ свѣрѣшѣа отъ исканіята които са поменува въ поржчителствата. А колкото за рѣшеніето особено на Австро-Унгарѣ въ настоящѣтъ фазѣ на прѣговѣрѣто е таково, какъвто е было и въ началото на источнитъ сплетни, сѣмъ твърдѣ примирително, и нѣмѣа примѣръ по настоящему, поради които въскѣтъ кабинетѣтъ да са отдѣлили отъ поведеніе, което, повтарѣмы да каже, дава голѣмы надѣжды за сполука.

Тѣй говори *«Австрийската Корреспонденція»*, а колкото за другитъ стрѣскы вѣстници, тѣ всѣкы не са изсказватъ надѣждѣ и желаніе за пазваніе на мирѣтъ, освѣнъ *«Найе Фр. Прессе»*, който въ своето руссофилско прѣдсказѣа зѣло и обладава мрачны прѣдчувствія, сравнява тѣмѣтъ въ крайтъ на 1876 година тишинѣтъ прѣдѣ бурѣтъ, и стрѣса провѣкѣа: «Догѣтъ очакѣваи безорѣжѣванія, нуждата ще ни напѣра стрѣсны обрѣжѣванія, а дипломатѣтъ който вынѣжѣ носѣ само на устѣ думѣтъ *«миръ»*, толкозъ *«мѣдро»* послѣ шото ни докара до напѣрѣніето на войнѣ, когѣтъ, ако избухне, шото сѣмъ прави необходимо да са повина орѣжѣе цѣлѣйтъ свѣтъ, а нѣмѣа може да прѣдѣлѣа свѣдѣнія на длѣженіето на войнѣтъ.»

Подиръ това реченитъ вѣстникъ като утѣшеніе всрѣдъ тѣзи неерѣ размѣшленія, намѣрѣва че, управленіето отъ Россия и отъ европейскитъ племѣнѣтъ прѣтисканіе надъ Турция вѣжѣе до докарѣа ослабѣваніето и члененіето на послѣднѣтъ, напорѣтъ и вопрѣкъ всяко очакваніе, спомогѣе за нейното възрѣжданіе.

«Видѣмы, казува, прѣзрѣнитъ на смѣртъ осѣдени Државѣ въсправѣ и да са борѣ за своѣтъ дѣли и сѣщѣствованіе съ хрѣбрѣ самоотвѣрженіе и дѣятелность, въложѣни при всѣкѣтъ увѣрѣванія за прѣдѣтъ, възбуждаѣтъ *«напѣрѣніето»* хласѣйтѣтъ дипломатѣтъ.»

А като минува отъ серіозностъ въ проиѣкѣтъ руссопонавиститѣтъ за австрийскы вѣстникъ, прилага пическы да каже че, възрѣжданіе на Турция ще повлѣне за напѣрѣніето и на русскитъ Имперіѣ. Ініята на исторіѣтъ и на благомѣето на европейскитъ Кабинетѣ, тоя вѣстникъ, поискахъ не шото сѣа да освободи Християнитъ, по противъ шото Турция, като сѣмъ бѣрне на конституціонѣ Државѣ, докарѣа неизбежно, поради силѣтъ работѣтъ, събарѣніето на арѣстѣіѣтъ въ Имперіѣтъ на Царѣтъ сѣмъ надѣждѣ да видѣтъ осѣщеніе на туй велико събитіе на обожденіето на Русия отъ Турция прѣвѣтѣвувамы новѣтъ годѣ Забѣлѣжѣте че *«Найе Фр. Пр.»* пишеше горнѣто въ навѣчеріето на вѣтъ годѣнъ по латинскы.

Като обранѣа стрѣмѣтъ сѣмъ републиканскитъ вѣстникъ *«Бладъ»* и прави съюзъ съ *«Найе Фр. Прессе»*, отпавѣа са и кѣмъ Турция и кѣмъ Россия. «Новата година, добръ свѣршѣа; т. е. съ падѣніе на мирѣтъ сѣмъ поражение за Россия, като да тѣкува нѣкакъ поражение на Россия. Табладѣтъ прилага:»

външ катастрофата въ Истокъ ний
тубоа да имамъ прѣдъ видъ еще и
другъ единъ катастрофъ въ Россіи.
Едно движение въ Имперіята на Ца-
рскъ може да докара промѣненіи съ-
вѣтъ извъредни. Новата година ше
види да са извършватъ твърди голъми
промѣненія. Всичко ври и кипи въ го-
лемиятъ Имперіи, и не е възможно поч-
ти да са надѣятъ за опазването на
настоящия редъ на работитъ; защото,
при всичко че са доказали прѣдъ очитъ
на всички слабоститъ на Россіи, блъ-
жето на Турціи остава още мрачно
и пано съ бури. Духътъ на врието
ше очисти варваризмътъ и въ Цар-
градъ и Москвъ и Петербургъ.

Визската Пресса, като отава на
подлинни истини слухове, които
са раздаватъ за недостатъчноститъ на
рошенитъ мѣрки на Россіи и за блъ-
жото състояние на руската войска,
успява че войската на Прутиѣ е
въ положение да прѣдприеме отъ ми-
нута на минута едно нападение на
Турции, но въпреки туй утѣшението
Прессата са надѣе за едно миролю-
бно рѣшеніе на Источния въпросъ,
защото и изрѣждатъ и дворитъ рус-
скитъ прѣдпочитатъ отъ войнскитъ вся-
ко друго спогождение, което да осигу-
рва суверенитетъ на Християнитъ въ
Турско.

Дописки на «Напрѣдъкъ»

Одринъ, 12-ий Декемв. 1876.

Г. Редакторе на «Напрѣдъкъ»

Вие сте въ столицата на Държавата и са-
моуверено по близо до сърцето на текущи-
те новини по истиннитъ въпросъ, та за то-
ва много по добръ знаете отъ насъ, какъ
ше бже слабата на отечеството ни, когато
отъ единъ страна вече и правителство провъ-
дъва *Конституция* за Османскитъ Дър-
жави, а отъ друга, Конференцията сѣдува
да гласи съвѣтъ другъ видъ и неизвѣстни
положително на прѣобразованіи за сѣдѣ-
тъ пакъ Державъ и за сѣдѣтъ поданицитъ.
Какъ и да е, а като чуждитъ говоритъ и
вършатъ за насъ, не безъ мѣсто е да ви съ-
общимъ и азъ впечатлѣніето което произведе
между сънародникитъ на туйа прогласава-
нето на Конституцията, и това ше направимъ
въ твърдъ веритѣ, като са ограничили въ
разказването само на истинни фактове.

Така, мѣстото ни на отечеството са изте-
ло по тѣмъ, за да са направимъ о-
сѣтлението съ тономъ грѣхъ и саботъ
вечеръ; прѣдставителитъ на християнскитъ
общини са извѣстнахъ отъ Н. Пр. Асимъ
паша за това; а на другиятъ денъ ученици-
тъ, учителитъ, младежитъ и първенцитъ ар-
менскитъ и грѣцкитъ са нахранили на търже-
ственното прочитаніе на телеграфитъ отъ В.
Порта, съдържаніето на който за любовитъ-
ство ви съобщавамъ буквално. Ше притуримъ
само това че, за жалостъ, било по огорчи-
тели отъ по напрѣдъ върху българското на-
селѣние причини, т. е. по посѣднитъ при-
ключенія у отечеството ни, било по други
по важни, може би, причини на армената
и обстоятелства, нашитъ градски първенци,
правителствени членове и общинско-църков-
ни на прѣдсѣдатель не присѣствуваха на
този тържественно прогласяване на Консти-
туцията, което води равенството между по-
даничнитъ у Османскитъ Имперіи, дуи,
на който ний единъ имъ системъ да кажемъ
ше разбирани значеніето, като не смя въ по-
ложението да са раздумали на благотворител-
нѣ реформи съ смѣнитъ радости, съ които
се показваха че са радуютъ другитъ народ-
ности у градитъ ни. Защото, врието за
тѣхъ е било понеже тихо и асно, когато
за насъ то бже грѣхитъ и пано съ ужас-
сающитъ моли! И истинно, могатъ ли да
са радуютъ еднѣво и тѣхъ които сѣ пла-
ваха и тѣхъ които сѣ са веселели?

Между това, нека ви кажемъ че, топонитъ
тържежи оудилихъ величїитъ градъ; единъ
мѣна бой съ Россіи; другъ, върѣ съ сѣ-
дѣтъ, и третїи, равенство между Мосюли-
ни и не-мосюлини. Най сѣтитъ, сѣлчи на-
учихъ постигати. Днесъ класната по грѣц-
китъ църкви испрестено са били, а и се-
ли, прѣзъ нощъ, когато пи пиши, чуватъ че
пакъ са повторятъ. Грѣцкитъ притолняватъ
рече благодарителенъ адресъ до В. Портъ;
арменцитъ и Еврейскитъ не знаятъ. Тѣхъ сѣ-
тъ азъ не знаятъ какво че прави и нашата
община, по повѣститъ са сномъ, че Нег.
Прѣдѣхъ. Асимъ паша поканилъ и нашитъ
първенци съ общинскитъ на прѣдсѣдатель да
присѣдѣствуватъ на церемоніитъ. Но на ду-
матъ си. Ето телеграфитъ за който ви бѣ-
хъ, по горѣ:

В. Порта 11-ий Декемв.

«Съгласно съ писанитъ истиниoleniia за изпе-
раторскитъ Хатъ, който са издаде по сѣдѣтію
на благоуверено изпарване на Н. В. Сул-
танъ, първата чѣл на който бѣ: общото управ-
леніе на Държавитъ да са парели и осино вър-
ше у единъ новъ законъ, за парѣждането на ко-
то са сѣдѣти парочно една особа комисія на
В. Портъ, състоища отъ министритъ, духовнитъ
и други лица, да са разсуждали за тѣзи важни
и тѣхъ сѣлчи сѣга сномъ мѣстїи. Императоръ.
Хатъ за прогласеніето и изпълненіето на поста-
новленіята за парѣднитъ законъ са прочете
днесъ сѣботѣ, съ голъма блѣкнотѣ на Вис.
Порта, въ прѣдсѣдательство на високитъ министри
честитъ духовни лица и величїитъ общинскитъ;
начало на тѣзи системъ са положи въ днеш-
нитъ честитъ денъ; създаніята и рѣшеніята

на новата система, която одобрява и похвална
свѣщенитъ законъ и философитъ си прогласи.
на съ хриланство на 101 тополе. Тѣзи новы
рѣшии опрѣдѣлятъ гражданскитъ права на Дър-
жавитъ и на народа и осигуряватъ доверїето,
честитѣ, плотѣтѣ, животѣтѣ и добродѣтелта на
всѣхъ единъ османскитъ чѣл, както са казано
въ добродѣтелитъ наредба (тази и тѣхъ и хай-
рѣ), приобително на тѣхъ и дѣлата свободи,
такожде и съвѣщенитъ равенство между сѣлчи-
тъ османскитъ народи. Нолже са пѣше нече въ
тѣхъ сѣлчи е по хла са свобода тѣхъ,
и тѣхъ сѣлчи тѣхъ са са радами и да посѣви-
ли съ благодарителна си на Н. В. Султанъ. На-
поми са още и на В. Портъ, шото да извѣстите
и тѣхъ сѣлчитъ съ хриланіе на тополе, да
позволите радости осѣтлѣния на овѣнъ които
иматъ желаніе и да прѣобразитъ испрѣдѣніето
съ пошкитъ на благодарителни адреси, които
шѣтѣ са направятъ.»

Въ настоящето си пѣма да ви кажемъ
нищо за злоупотребленіи по Одринско, ше на
споменимъ сѣко че, както са научаваха, Чер-
квѣнитъ по Узунъ-кюпрїискитъ села страш-
но итрунали; тѣ открива 160 ошѣ на се-
ленитъ отъ Чопъ кюй (бл. око 2 часа отъ
Узунъ-кюпрїи и съ око 300 кѣщи), и туй
за туй.

Тукъ са събиратъ вече *мустафизитъ* на-
рѣченитъ, а заедно съ тѣхъ и симонитъ
христїани, и особно Грѣци, Арменци и Ев-
рейскитъ сѣдѣватъ да са пишатъ. На-
учаваха са, че и нѣкои Българи са пока-
нили да заематъ участіе въ забранъ на об-
щото отечество. Тѣзи симонитъ не сѣ-
дѣтъ за пѣше отбранителитъ на градѣтъ,
а не по пѣшатъ, каквито са прѣсѣтъ
сѣдѣтъ.

Котелъ, 12 Декемвріи. — Г-не Редак-
торѣ! Никакви новини не Ви е съобщавано
наскоро отуку. Сѣмъ че нищо нѣма ново,
при пѣшеко когато мѣстото на изобилува отъ
новини. Но не мислѣте че нѣма съобщитъ ни-
що за обществениятъ ни работи, като за учи-
лищата и читалището ни; не, азъ нѣма да ви
пишѣ нищо за тѣхъ. Нашитъ обществени
работи си вършатъ така, както и на сѣдѣтъ
пѣше отечеството ни. Студената и хладнокрѣ-
пнѣ кѣмъ училищата и читалището и кѣмъ
всѣко обществено нѣшо и, нищо повече! А
жалното е че май на сѣдѣтъ си отпачива
ний Българитъ съ тѣзи си качества, които,
кога ше си покоренѣтъ отъ насъ, незнамъ!
За сѣга азъ ше си ограничимъ тукъ да ви рас-
кажѣмъ за нѣкои жалостни случки, които въпре-
ки добрата воля на честното ни правителство
продължава да станатъ по нашитъ мѣста, и
за да бже точенъ, азъ ше ви изложѣмъ нѣ-
колко фактове.

На 5-ий Ноемвр. дохождатъ тукъ отъ Прѣ-
славъ десетина души Българи винари, които,
като си продали нипото, на другиятъ денъ ве-
черѣтъ трѣгватъ да си отпидатъ. Но като из-
пипали нощъ 1 1/2 часа разетояніе отъ градъ
ни, излизатъ имъ насрѣвъ 6 души разбой-
ницѣ, съ ножове въ ръцѣтъ, и като не са
задоволили съ онова шо нахранили у бѣлѣтъ
тѣхъ хорца, но за да ги накаратъ да кажатъ
перитъ си въ сѣкритъ, испобили ги и ги
испорозили съ ножовѣтъ си, а двамата отъ
тѣхъ смъртно си истегли!

На 12-ий сѣмъаго други 8 души овчери
нашеци, които си идали отъ Добруджа, ни-
то изпипали дѣла часа разетояніе отъ Прѣ-
славъ, излизатъ имъ разбойницѣ та ги съ-
блѣчатъ добръ и едѣмъ съ голъ души са о-
тървали.

На 6-ий Декемвріи други пакъ овчери на-
шеци и Жеранѣнци като си идали все отъ
Добруджа и като мпичвали прѣзъ *дервиш-
болъ*, близу при селото Ху Пина, 3 часа отъ
самъ Прѣславъ, ненадѣвно грѣзва една пушка
изъ ормалѣтъ и удари едного, който на чѣстъ
нахлѣлъ отъ конѣтъ си, а другиятъ му пѣ-
бѣгнали. Убититъ човѣкъ, на име Момчо Сѣ-
бовъ, сѣлѣтъ три дни до донесохъ тукъ и си
погребѣ. Оши денъ, на 9-ий тогъ, нѣколко ду-
ши черкези нощемъ отнарятъ тѣпанѣната на
Х. Веспѣи и сѣлѣтъ като бѣятъ добръ тала-
вѣчѣра, заигравъ 80 тона аби и си отпидатъ
по работата. На другиятъ денъ т. е. на 10-ий
излизатъ пакъ Черкези на дварѣтитъ и насѣл-
ствено заематъ отъ тѣхъ три коня и си отпи-
ватъ. Вѣжда са че тѣхъ трѣба да сѣ обрали
тѣпанѣната, и сѣ зели конѣтъ за да си на-
товарятъ стоката, като честни търговци.

Освѣтъ тѣзи случки има и други още по
жалостни да сѣ ставали, и много наши Ко-
тленци сѣ погинули отъ злодѣлитъ, но тѣ,
като по откозѣли, не ви ги съобщаваха на
подробно. Жалното е че тукъшното мѣсто у-
правление нѣмакъ не земѣ во внимание тѣзи ло-
ши работи, а като нѣма кой да прѣвѣдува
разбойничѣтъ, тѣ свободно си вършатъ зло-
дѣлїитѣ, шото не сѣмъ никой да изтѣе по
пѣтъ на работа!

Дано Прондѣніето въ дѣятѣ на славното ве-
зирване на всензѣтитъ по длѣтелноститъ
си новъ величїитъ везиръ, Н. В. Мидхадъ паша,
да ни е прѣготило по-добро блѣдуше, и да ни
Царското правителство си смилѣ и за насъ
и да ни отпѣра отъ тѣзи нещѣрни вече зло-
дѣлїи! Нашата въ това нажда е тополе на
големѣ, г. Редакторе, колеко че еще пом-
нимъ честитата епоха, когато Н. Высочество
бѣше главенъ управителъ на нашата Дунав-
ска областъ.

(Отъ допискитъ на Курїе д'Орианъ.)

«Пишѣтъ ни отъ Пловдивъ:
Вашитъ читателъ трѣба да сѣ забѣтъ
изъ *Фаръ дю Босфоръ* отъ 30 Декемв.
испорѣнитъ изъ градѣтъ ни отъ Садуллахъ
бей до В. Везиръ телеграмъ, въ който са
казано че, мнозина прѣдставителѣ отъ грѣц-
китъ общинѣ, на чело на които бѣше мѣ-
трополитѣтъ, са прѣдставили въ конѣтъ на
управителѣ п му казали горѣ-долу слѣ-
дующето:

«Ний нѣмѣ въ пѣето на нашитъ съте
чественици, които са научили отъ вѣстни-
цѣтъ, че пловдивското окръжїе шѣло да сѣ

присѣдени на Българіи и че шѣло да са
ури подъ управленіето на тѣхъ послѣдѣн-
нѣ, при всичко че то са населява отъ че-
тыридесѣ хиляди Грѣци. Нашитъ стоте-
чественици подъ никѣкъ не пачнѣ не по-
гѣтъ да прїематъ едно такѣвъ рѣшеніе. Тѣ
прѣдпочитатъ да удрѣтъ, нежелѣ да жи-
вѣятъ подъ владѣніето на Българіи, и
его защо тѣ вѣлѣтъ да прїематъ покрови-
телство на царскотъ правителство срѣщу не-
правдѣтъ който поискъ да имъ направитъ.»

Садуллахъ бей притурѣ че голѣмо вѣле-
ніе нѣмѣе помежду грѣцкото население въ
сѣлѣната, и мѣли В. Везиръ да му даде на-
ставленіа какъ трѣба да постави въ това
обстоятелство.

Прѣтѣнитъ на Грѣцѣтъ не сѣ нѣмѣ за
читателитъ на *Курїе д'Орианъ*. Оши кошо
сѣ чѣлѣ въ стѣлѣнитъ на вѣстниѣ ни из-
равнѣтъ ошѣ статистикъ за Пловдивскѣ
и Едиренскѣ Санджакѣ, знаятъ какво да
мислѣтъ за тѣзи *четырѣдесѣ хиляди*
Грѣци които, споредъ казването на тѣхъни-
тъ прѣдставителѣ, «прѣдпочитатъ бѣли да
удрѣтъ, нежелѣ да живѣятъ подъ владѣ-
ніето на Българіи.» Сѣлѣтъ нито нека-
къ покровителството на посланицитъ въ
Цариградъ съ успѣхъ както единъ тѣхънъ
органъ ни извѣститъ, сѣга тѣ искатъ покрови-
телството на Царскотъ Правителство срѣщу
неправдѣтъ, който иска да ви сторитъ.»

Споредъ Садуллахъ бей имѣло бже голѣ-
мо вѣленіе помежду тѣзи въобразѣни Грѣц-
кѣ; за това той иска наставленіа какъ да
постави относително за тѣхъ. Тѣзи наставле-
ніа, бже пѣшеко сумѣніе, ше сѣдѣратъ
въ Грѣцѣтъ трѣба да са принудятъ да по-
читатъ рѣшеніята на В. Портъ, които въ
благоуверено си поитѣно е да положи не-
само на Пловдивскѣ санджакъ, но и на дру-
гитъ окръжїи.

Колеко за издѣлото на Грѣцѣтъ въ нашѣ
санджакѣ нѣкои нѣмѣ да уверява агентитъ
на павелѣната за дѣто сѣ го тополе у-
дѣлѣтъ: за жалостъ тѣ вѣлѣтъ злощестіето
да присѣдѣствуватъ на свѣщенитъ кора-
блетрушеніе на *медали идея*; тѣ нѣждатъ съ
неизказано огорченіе всичкитъ си извѣнїи-
ски мечти че отпидатъ на вѣтъра; естестве-
но е сѣдѣлоостно да направитъ отчаятелни
успѣлиа да познѣватъ изпичко. Но когато
еднѣтъ високъ чиновникъ, какѣвто е Саду-
ллахъ бей, земѣ грѣжѣтъ да телеграфира на
правителството си че има *четырѣдесѣ хи-
ляди* Грѣци въ Пловдивскѣ Санджакъ, ко-
гато сѣ смѣнитъ тѣ не сѣмъ повече отъ
8000 души (отъ които по голѣмата чѣстъ сѣ
Българи или Власы погрѣчени) това е което
ни най много удивлява. Точното описаніе на
населѣніето въ нашѣ санджакѣ са об-
народува въ 1869: и ний повторѣтелно го
напечатѣха на 16 Декемв. т. г. въ *Курїе
д'Орианъ*. Тѣзи работи не иска никакѣтъ
контролъ, защото е направена сѣ най голѣмо
стараніе. Друго не остава освѣтъ да са прѣд-
прїеме еще едно посѣдѣніе въ този случѣ.

Едно подобно посѣдѣніе бже бже то-
кошо по ползено, колеко че отъ нѣколко
вриѣмѣ интригитъ тѣмѣтъ да даѣтъ на
малобройни грѣцкитъ елементъ въ нашѣтъ
казѣлъ такава важностъ, никойто никога не
е имѣлъ той. — Макарь че прѣдсѣстѣни-
цѣтъ не позволяваха да са прѣобрѣне на
казѣла едно малко населѣние, което е на ед-
но малко отстояние отъ сѣдѣточни градъ
на Санджакъ, сѣга мислѣтъ да направитъ
отъ Коношкитъ нѣхїи *казѣла*, като опрѣ-
дѣлѣтъ за главно мѣсто Станимакъ, който
е само дѣна часа далѣкъ отъ Пловдивъ. По-
неже този градѣтъ е единственичѣтъ въ на-
шѣтъ Санджакъ гдѣто са нѣхѣратъ Грѣци,
и гдѣто пропагандата на павелѣната распо-
лага доволно средства за да дѣйствува съ
успѣхъ, лесно са разумѣва тѣзи прѣстраст-
ности за Станимакъ, на който 2-тъ хиляди
жители Грѣци лесно ше сѣ старѣятъ за по-
рѣдѣніето на 20,000 Българи, които ше
вѣлѣтъ въ съставѣтъ на *казѣтъ*. Прѣд-
начинателитъ на този проектъ (сѣмѣтъ ко-
нто са числява единъ прѣдѣлѣвшитъ управ-
ителъ, славенъ по едѣкъ изгубѣкъ дѣлѣтъ срѣ-
щу нашѣ лѣстѣ) толѣко са старѣтъ за
установленіето на едѣкъ каза въ Пловдивскѣ
санджакъ, на който главно мѣсто да сѣ
стои отъ Грѣци, шото забравитъ че слу-
чайтъ е тѣвѣтъ зѣтъ избранъ отъ тѣзи лич-
ности съ малки способности.»

Ето статистиката, за кождѣто по-
мѣжѣмъ въ придоиснитъ брой на «На-
прѣдъкъ» изъ Одринъ:

Одринскій Санджакъ

	бѣл. кѣщи	грѣц.	турс.
Одринска каза	12000	3050	8800
Сивленска (М. Паша)	3960	250	2700
Долженска (К. Каше)	3660	250	1296
Узунъ кюпрїиска каза	2000	1950	1200
Димотїевска	3500	3400	5900
Б. Хисарска	2650	350	440
Хансенска	680	310	600
Казѣлѣска	2000	0	560
Фарѣнска	2060	400	2000
Баба Нейїска	560	440	375
Градѣтъ Одринъ	5000	2500	3000
	38070	12900	26871

У Одринъ	Ерменскѣ кѣщи	1000
» »	Еврейскѣ »	1500
» »	Католичѣ »	300

У Одринъ	Санджакъ Бѣл. кѣщи	38070
» »	Грѣц. »	12900
» »	Турс. »	26871
	всички	80641

Тукъ има да са забѣтъ и мѣлау грѣц-
кото количество са забѣтъ на *Гулауитъ*
и *Сурѣтитъ* и *Арлаутскитъ* нѣколко села.

Текирданскій Санджакъ.

	бѣл. кѣщи	грѣц.	турс.
Текирданска каза	600	650	2180
Л.-Бургаска »	200	272	912
Айриабоска »	200	217	1934
Мамарска »	540	756	986
Чорленска »	700	430	841
Визенска »	2350	1543	1151
	4590	3868	8006
У Мамарска каза Арменск. кѣщи	600		
» Чорленска »	»	»	200
» Текирданска »	»	»	1200
Еврейскѣ кѣщи			250
			2250
Българскѣ кѣщи			4500
Грѣцкѣ »			3868
Турскѣ »			8006
			18714

И тукъ както въ Одринскій санджакъ
българскитъ кѣщи стоитъ повече отъ грѣц-
китъ и арменскитъ, но не въ турскитъ.

Гелиболскій Санджакъ.

	бѣл. кѣщи	грѣц.	турс.
Гелиболска каза	×	2829	1254
Шаръ-койска »	400	4563	979
Кешанска »	550	1408	998
Енеска »	600	910	296
Поморѣнѣска »	2000	380	6461
	3650	10090	9985
У Шаръ-койска каза Арм. кѣщи			300
» » » » Евр. »			170
» Кешанската тожѣ »			370
Българскѣ кѣщи у Гел. Санджакъ			3650
Грѣцкѣ »			10090
Турскѣ »			9985
			24404

Въ този санджакъ турското население пѣ-
ше почти наравно съ грѣцкото, като гѣдѣмъ
само на бройтъ на кѣлитѣ; колеко за на-
шѣтъ, тѣ стоитъ, ако не наполовина съ тѣхъ,
то поне прѣблизѣтелно, като земѣтъ прѣдъ
видъ че българинѣтъ живеѣ въ кѣлитѣ си
отъ чѣлѣтъ отъ 10—12 души.

Каймето

(Официално сообщеніе).

Въ лѣстѣтъ си отъ минувиятъ четвъртъкъ
Баскетъ обнародува слѣдующето официално
сообщеніе за ново издание на *каймето* отъ
7,000,000 лпры.

«Како е извѣстѣно на всички, за покрѣ-
ване на извъреднитъ разности, които до-
нараха отъ годѣтъ на свѣтъ съществующи-
тъ военни движенія, турѣ са въ крѣгообра-
женіе *кайме*, съ стойностъ отъ три милиона
лпры; а сѣга са рѣши събираніето на по-
мощъ; но защото отъ едѣкъ странѣ нужнѣтъ
са увеличаванѣ поради обстоятелствѣтъ, а отъ
другъ, съзвирѣние и разности, за да са
покрѣпятъ съществующитъ пѣдѣдѣни
разности и да са турѣ на единъ редъ чѣстъ
отъ высѣшитъ дългове, които едѣмѣсно прѣ-
тѣснитъ хазинѣтъ, като плаща лпры, и отъ
кото дългове нѣкои сѣ съ залогѣ, правител-
ството рѣши да земе слѣдующитъ итрѣки.

Освѣтъ пустѣлото сѣга въ крѣгообра-
женіе *кайме* отъ три милиона, рѣши са из-
даваніето на сѣдѣтъ едѣкъ милионъ, тѣхъ едѣ-
кото ше издѣлѣтъ на десѣтъ милиона, шото у-
казаннѣтъ по долѣ условія, п да са нахрани
въ крѣгоображеніе съобразно съ издаденитъ
за крѣгоображеніето законѣ за измѣданѣнето
на трѣтъ милионъ.

Отъ тѣхъ сѣдѣтъ милиона дѣла милионъ и
петѣстотинъ хиляди ше са опрѣдѣлитъ отъ
сѣга за необходимитъ разности на хазинѣтъ;
дѣла милионъ ше са задѣржѣтъ нѣто резервъ,
за да са похарѣтъ пакъ за необходимитъ
въ блѣдущѣ нужнѣ на хазинѣтъ; дѣла мили-
онъ и четирѣстотинъ хиляди ше са распо-
дѣлитъ съобразно съ главницѣтъ на высѣ-
шитъ дългове, освѣтъ трѣтъ милиона лпры
на Банкѣтъ които вършатъ, на тѣхънѣтъ дрѣ-
жѣтели, и сѣ чѣлѣ, колеко ше са опрѣдѣли
между правителството и тѣзи посѣдѣнитъ; нѣй
послѣ отъ хиляди лпры ше послужатъ за
прѣ

